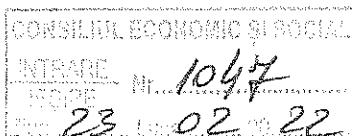

ROMANIA

EXPUNERE DE MOTIVE

la propunerea legislativă privind asistența spiritual-religioasă în spitale și statutul clerului spitalicesc

Prezenta propunere legislativă reglementează modul de exercitare de către pacienții internați ori rezidenți a dreptului la asistență spiritual-religioasă, precum și statutul deservenților cultelor care acordă asistență spiritual-religioasă în cadrul unităților spitalicești sau de tip spitalicesc publice care funcționează potrivit prevederilor Legii nr. 95/2006, sub coordonarea Ministerului Sănătății sau a autorităților administrației publice locale, după caz.

Astfel, în ciuda faptului că nu există un cadru legislativ care să prevadă modalitatea concretă de exercitare de către pacienți a dreptului de a-și exprima convingerile spiritual-religioase și de a beneficia de asistență spiritual-religioasă, precum și lipsa statutului deservenților cultelor din spitale, în România, în majoritatea spitalelor din țară, se oferă asistență spiritual-religioasă și pe seama unui cleric sau a unui altar. Cu titlu de exemplu, în București sunt peste 40 de clerici misionari în aproximativ 45 de spitale, iar în orașele mari, clericii oferă asistență spiritual-religioasă în aproape toate spitalele de stat.

Totodată, cu toate că activitatea clerului spitalicesc are în vedere păstoria misionară a bolnavilor și a familiilor acestora, dar și a cadrelor medicale și personalului auxiliar care lucrează în spital, situația preoților care funcționează în aceste unități laice nu este reglementată pe măsura misiunii lor sociale. Prin comparație, statutul preoților militari este reglementat în societate sub denumirea de cler militar, constituit și organizat prin lege specială, și anume Legea nr. 95/2000.

Rolul clericilor a fost indispensabil în perioada pandemiei, în condițiile în care aceștia au oferit asistență spiritual-religioasă pacienților cu COVID-19, internați în spitale chiar înainte ca Ministerul Sănătății să reglementeze accesul lor în „spitalele suport COVID”.

În condițiile creșterii ratei de îmbolnăvire pe parcursul anilor 2020-2021, inclusiv din rândul angajaților spitalelor, a restricțiilor generalizate și a panicii care a cuprins comunitățile sociale, când foarte multe persoane evitau să treacă pe lângă clădirile unităților medicale de teamă că s-ar putea infecta, un număr semnificativ de preoți au acordat asistență spiritual-religioasă la căpătâiul celor aflați în suferință. Cazuri documentate de presă relevă faptul că asistența spiritual-religioasă a fost solicitată de mii de pacienți de la Terapie Intensivă. În ciuda condițiilor restrictive specifice perioadei pandemice, clericii care slujesc la altare în curtea spitalelor au continuat serviciul spiritual-religios.

Potrivit rezultatelor unui studiu recent¹, peste 80% dintre români declară că există Dumnezeu, iar peste 95% au afirmat că știu rugăciunea „Tatăl Nostru”, că dețin icoane acasă și cred în Înviere. Astfel, 80,2% dintre subiecții intervievați au declarat că Dumnezeu este mereu prezent în viața lor, că îi ajută să își rezolve problemele – inclusiv de sănătate (60,5%) și că i-a ajutat să realizeze multe lucruri importante în viață (77,3%). Aproape 70% dintre respondenți cred în viața de după moarte și 25,6% sunt convinși că vor ajunge în Rai.

Pe baza datelor culese, se conturează un profil spiritual-religios pronunțat care orientează manifestările, atitudinile și comportamentele credincioșilor în afara unităților de cult. Se conturează, așadar, necesitatea acordării de asistență spiritual-religioasă în unitățile spitalicești laice ca implicație directă a credinței manifestate în mod liber. Această stare de fapt se corelează cu modul de raportare a credincioșilor la Biserică. În general, românii au multă și foarte multă încredere în preoții din parohia lor (52% dintre respondenți).

Având în vedere acest context, necesitatea de a reglementa statutul personalului de asistență spiritual-religioasă este reflectată de capacitatea reprezentanților cultelor de a influența în bine moralitatea societății, dat fiind faptul că 58,9% dintre români recunosc această influență în diferite domenii ale activităților sociale ca educația, sănătatea, cultura și civilizația publică, precum și asumarea de responsabilități sociale.

De aceea, întrucât exercitarea de către pacienți și rezidenți a drepturilor mai sus amintite nu trebuie să reprezinte simple deziderate, ci trebuie să aibă un caracter efectiv, este necesară crearea cadrului juridic care să asigure în concret exercitarea drepturilor de natură spiritual-religioasă a pacienților și rezidenților, dar și modalitatea de organizare a asistenței oferite, precum și statutul clericilor spitalicești.

Astfel, în ceea ce privește reglementarea propriu-zisă și scopurile urmărite de aceasta, obiectivul inițiativei legislative este acela de a legifera modalitatea de exercitare a drepturilor de natură spiritual-religioasă a pacienților și rezidenților unităților spitalicești sau de tip spitalicesc, precum și modalitatea de organizare a asistenței spiritual-religioase și statutul clericilor din cadrul unităților spitalicești publice aflate în coordonarea Ministerului Sănătății sau a autorităților administrației publice locale.

Activitatea clericilor în spitale vizează acordarea de asistență spiritual-religioasă organizată exclusiv de cultele recunoscute oficial în România prin Legea nr. 489/2006 cu modificările și completările ulterioare și în cadrul unităților spitalicești publice reglementate prin Legea nr. 95/2006 actualizată.

¹ Realizat de Biroul de Cercetări Sociale (BCS) în perioada 30 martie - 11 aprilie 2021, pe un eșantion de 1430 de persoane, care domiciliază în 126 de localități din mediul urban și rural din toate zonele țării.

Obiectul supus reglementării se referă exclusiv la asistența spiritual-religioasă asociată clericilor anume desemnați de cultul din care fac parte care își desfășoară activitatea în incinta și în perimetrul unităților spitalicești în beneficiul pacienților, al cadrelor medicale și a personalului auxiliar.

Inițiativa legislativă statuează o serie de drepturi și obligații asociate activității depuse de preoți și definește, astfel, o categorie distinctă similară din punct de vedere administrativ personalului auxiliar spitalicesc. Această nouă categorie, de cler spitalicesc, beneficiază de toate drepturile prevăzute de Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la specificul activității pe care o desfășoară.

Propunerea legislativă stabilește în mod limitativ o serie de activități specifice serviciilor spiritual-religioase care pot fi desfășurate în spitale. Astfel, clerul spitalicesc poate oficia servicii spiritual-religioase de mărturisire și împărtășire, poate desfășura activități de educație religioasă conform cultului în care slujește, reprezintă cultul din care face parte și susține programe și activități medical-sanitare în strict raport cu aria competențelor de asistență spiritual-religioasă.

Totodată, sunt stabilite și o serie de interdicții în raport de statutul nou reglementat. Astfel, pe durata desfășurării activității în unitățile spitalicești, clericii nu pot exprima opinii în legătură cu actele și procedurile medicale, nu pot participa la mitinguri, demonstrații și manifestații cu caracter medical, la activități sindicale din sistemul de sănătate și nu pot cumula statutul de membru al clerului spitalicesc cu funcția de slujitor de parohie.

În propunerea legislativă au fost introduse și dispoziții cu privire la separarea statutului profesional al clericilor din spitale de personalul medical sau medical auxiliar. Clericul răspunde pentru activitățile de natura profesiei în fața structurilor cultelor din care face parte, potrivit propriilor regulamente și dispoziții. Pentru natura administrativă a activităților desfășurate, aceștia răspund în fața conducerii unității spitalicești.

Astfel, legea va preveni orice interferență de natura profesiei în doctrina, canoanele și practica clerului spitalicesc, respectiv orice interferență de natură medicală în activitatea spitalicescă. În acest scop, pentru a nu exista dubii în aplicarea legii, se operează distincția între practica spitalicescă, de natură medicală, și cea clericală, de natură spiritual-religioasă.

Față de cele menționate, înaintăm prezenta propunere legislativă prin care se propune reglementarea într-o manieră de sine stătătoare, dar armonizată cu legislația în vigoare, a acordării asistenței spiritual-religioase persoanelor vizate, a statutului și funcțiilor asociate clerului spitalicesc, precum și integrarea administrativă a clericilor în unitățile în care aceștia

acordă asistență spirituală și religioasă, respectiv delimitarea drepturilor și obligațiilor acestui nou tip de personal în raport cu cele două domenii reglementate de Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății cu modificările și completările ulterioare și de Legea nr. 489/2006 cu modificările și completările ulterioare.

În numele inițiatorilor,

Senator Claudiu-Richard Târziu

LISTA

Suținătorilor propunerii legislative – „Lege privind asistența spiritual-religioasă în spitale și statutul clerului spitalicesc”

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1.	TĂRZIU CLAUDIU-RIETARD	AUR	
2.	COSMA DORINEL	AUR	
3	AELENEI EVDOKHIA	AUR	
4	CIDROMELA VALENTIN-RICU	AUR	
5.	BOANCA RODICA	AUR	
6	SIMION GEORGE NICOLAE	AUR	
7.	COLESA ILIE-AZIN	AUR	
8	POP DARIUS	AUR	
9	Rusu Daniel Ghe	AUR	
10	Pop DARIUS	AUR	
11.	Aelenei Dănuț	AUR	
12.	NAGY JASILE	AUR	
13.	Trănuta Cristian	AUR	
14.	Sucu Sebastian	AUR	
15	ROMANI NI Nicolae	AUR	

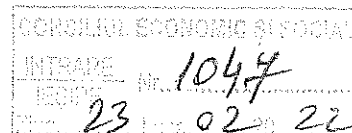
LISTA

Suținătorilor propunerii legislative - „Lege privind asistența spiritual-religioasă în spitale și statutul clerului spitalicesc”

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
16	FOCȘA AUMUTU VIOREL	AUR	
17	Scripcuț LIȘIAN	AUR	
18	CÎMBUC CIPRIAN	AUR	
19	AGĂRIȚEI DOREL	AUR	
20	BUȘCHI TRAIȘA	AUR	
21	VOLOPATRI BOUL	AUR	
22	VIȘUS PAUNESCU	AUR	
23	MITREA LUMIȚINA	AUR	
24	TAHAȘĂ DAN	AUR	
25	SORIN MUNCĂCIU	AUR	
26	BABIU GEORGE	AUR	

27. ȘERBAN GIAMINA AUR

Parlamentul României

Camera Deputaților

Senat

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Lege privind asistența spiritual-religioasă în spitale și statutul clerului spitalicesc

Art. 1

Prezenta lege reglementează modul de exercitare a dreptului pacienților internați sau rezidenți în unitățile spitalicești sau de tip spitalicesc la asistență spiritual-religioasă nestingherită și statutul clerului din cadrul unităților spitalicești sau al celor de tip spitalicesc care funcționează potrivit prevederilor Legii nr. 195/2006 cu modificările și completările ulterioare, sub coordonarea Ministerului Sănătății sau a autorităților administrației publice locale, după caz.

Art. 2

În înțelesul prezentei legi, termenii și noțiunile folosite au următoarea semnificație:

a) **asistență spiritual-religioasă** – asistență specifică acordată de către reprezentanții cultelor religioase persoanelor internate în unitățile spitalicești sau de tip spitalicesc;

b) **unități spitalicești sau de tip spitalicesc** - unități sanitare publice cu paturi, precum și unități medico-sociale, de asistență socială ori de servicii sociale cu paturi (spitale, centre de sănătate, sanatorii, cămine/azile de bătrâni, centre de diagnostic și tratament, centre medicale

de specialitate etc.) subordonate Ministerului Sănătății, altor ministere și autorități centrale și instituții de stat, precum și autorităților publice locale sau aflate în administrarea cultelor recunoscute oficial în România.

c) **cler spitalicesc** – categorie distinctă de deservenți ai cultelor și asociațiilor religioase recunoscute în România (ierarhi, preoți, diaconi, prezbiteri, pastori, muftii, rabini etc.), autorizați anume pentru acordarea de asistență spiritual-religioasă în unități spitalicești sau de tip spitalicesc.

Art. 3

(1) Statul recunoaște și garantează dreptul pacienților internați în unitățile de tratament medical la asistență spiritual-religioasă organizată în cadrul unităților spitalicești definite la art. 2, în conformitate cu art. 29 alin. (5) din Constituția României.

(2) În incinta și în perimetrul unităților spitalicești definite la art. 2, asistența spiritual-religioasă se acordă în beneficiul pacienților, vizitatorilor și angajaților, pe seama unui altar/loc de cult sau în spații anume destinate, prin intermediul clericilor anume desemnați de cultul din care fac parte.

(3) În cadrul unităților spitalicești sau de tip spitalicesc, asistența spiritual-religioasă se acordă cu respectarea prevederilor Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, republicată.

Art. 4

(1) Unitățile spitalicești sau de tip spitalicesc au obligația să respecte convingerile sau identitatea religioasă a persoanelor spitalizate/internate/rezidente ca parte a stării lor de sănătate și echilibru mental-emoțional și fizic și să asigure accesul personalului clerical, în vederea răspunderii adecvate la solicitările spiritual-religioase ale pacienților și ale aparținătorilor acestora.

(2) Personalul neclerical esențial activității de cult, care deservește unitatea de cult ce funcționează în perimetrul unității spitalicești sau de tip spitalicesc, beneficiază de acces în acest scop în perimetrul unității, cu respectarea aceluiași reguli care privesc clerul spitalicesc.

(3) În unitățile cu un singur cleric angajat, în caz de indisponibilitate a acestuia (concediu de odihnă, concediu medical etc.), clericul suplinitor, pe baza unui act emis în acest sens de unitatea de cult care funcționează în perimetrul unității spitalicești sau de tip spitalicesc, beneficiază de acces pentru asigurarea continuității asistenței spiritual-religioase în unitatea respectivă.

(4) În unitățile spitalicești sau de tip spitalicesc, orice persoană trebuie să poată beneficia de participarea la exercițiul cultului său religios (reculegere, rugăciune, participarea la serviciile și ritualurile religioase, hrană specifică, rituri funerare etc.), conform art. 29 alin. (5) din Constituția României.

(5) Unitatea de cult care funcționează în perimetrul structurilor definite la art. 2 amenajează după canoanele proprii un spațiu de cult pentru oficierea serviciilor și ritualurilor religioase, închinare, reculegere și rugăciune, consiliere și îndrumare spirituală, asigurarea esențialului de obiecte religioase și de materii de cult specifice, în beneficiul pacienților, vizitatorilor și personalului angajat în unitate. Conducerea unității asigură spațiul de cult, urmărindu-se mai întâi un amplasament la limita perimetrală a unității, cu acces din exteriorul și din interiorul acesteia, dacă nu se găsește, unul în incinta unității, iar în ultimă instanță, se vor oferi unității de cult una sau două încăperi din cadrul clădirilor unității, suficiente ca spațiu pentru cult și pentru depozitarea obiectelor de cult și a altor obiecte din inventarul unității de cult. Lăcașurile de cult construite de către culte aparțin acestora și beneficiază gratuit de folosința suprafeței construite pe perioada existenței construcției cu destinație de cult, conform art. 27 alin. (1) și (2) din Legea cultelor nr. 489/2006 cu modificările și completările ulterioare.

(6) Accesul bolnavilor, vizitatorilor și personalului angajat în unitatea spitalicească sau de tip spitalicesc în spațiul de cult este neîngrădit, dar se supune regulilor interne ale unității respective, pentru a nu stânjeni activitatea medicală ori serviciile sociale asigurate de unitate. Accesul în spațiul de cult se stabilește de către unitatea de cult și nu depinde de programul administrativ, medical sau de vizitare a pacienților/rezidenților unității.

(7) Exprimarea convingerilor religioase nu trebuie să aducă atingere funcționării serviciilor de sănătate, calității îngrijirilor medicale, regulilor de igienă, liniștii altor persoane spitalizate/internate/rezidente sau vizitatorilor acestora.

(8) Orice prozelitism religios este interzis, indiferent dacă este practicat de persoane spitalizate, de vizitatori, de membri ai personalului medical sau de către voluntari.

Art. 5

(1) Clerul spitalicesc este format din clericii autorizați care desfășoară activități spiritual-religioase în perimetrul unităților spitalicești sau al celor de tip spitalicesc publice.

(2) Clerul prevăzut la alin. (1) asigură asistență spiritual-religioasă potrivit dogmelor și preceptelor cultului de care aparțin.

(3) Principiile general aplicabile asistenței spiritual-religioase acordate în cadrul unităților spitalicești publice sau al celor de tip spitalicesc sunt grija față de sănătatea fizică, psihonoțională și spirituală a pacientului, respectarea principiilor de sănătate publică și nediscriminarea între pacienți, cadre medicale și personal auxiliar care își manifestă credința sau solicită în mod liber participarea la activități specifice cultului de care aparține clericul slujitor.

Art. 6

(1) Angajarea clericilor în unitățile spitalicești sau de tip spitalicesc se face prin numire din partea cultului de care aparțin, pe seama entității de cult înființate pentru a funcționa în cadrul unității, cu respectarea normelor legale de angajare din unitatea respectivă, pe bază de contract de muncă sau convenție civilă de prestări de servicii, cu respectarea principalelor drepturi și obligații ale salariatului stipulate în Legea nr. 53/2003 privind Codul Muncii, cu completările și modificările ulterioare.

(2) Începând cu numărul minim de 40 de paturi al unității spitalicești sau de tip spitalicesc, un cult poate solicita unității respective includerea unei jumătăți de normă de cleric în schema sa de personal; începând cu numărul de 70 de paturi, se poate solicita o

normă întreagă, după modelul normării activității psihologilor; a doua normă se solicită unităților cu un număr minim de 500 de paturi, urmând ca unitatea spitalicească sau de tip spitalicesc să se adreseze finanțatorului pentru înființarea postului și bugetarea lui. Numărul de paturi se calculează înmulțindu-se numărul real de paturi al unității cu procentul de membri declarați ai cultului respectiv la ultimul recensământ al populației din arealul teritorial deservit de unitatea spitalicească sau de tip spitalicesc respectivă; în caz că unitatea respectivă este de interes și/sau adresabilitate regională sau națională, se vor folosi procentele de referință de la nivel regional, respectiv național. Începând cu numărul minim de 25 de paturi, un cult poate solicita încheierea unei convenții de prestări servicii, iar sub această cifră, unitatea spitalicească sau de tip spitalicesc se va adresa pentru asistență spiritual-religioasă unității administrative locale a cultului solicitat de persoana spitalizată/internată/rezidentă.

(3) Clericii din unitățile spitalicești sau de tip spitalicesc sunt încadrați în schema de personal al unității în care își desfășoară activitatea și se subordonează din punct de vedere administrativ direct conducătorului acesteia – manager, director general etc.

(4) Pe durata activității lor în unitățile spitalicești sau de tip spitalicesc, clericii sunt asimilați din punct de vedere administrativ personalului de specialitate încadrat în unitățile spitalicești sau de tip spitalicesc (psihologi, asistenți sociali etc.) și din punct de vedere salarial psihologilor cu cel mai ridicat nivel/coeficient de salarizare din unitatea respectivă, sau dacă nu există, din tipul de unitate respectiv cu un număr superior de paturi, echivalându-se gradele profesionale I, II, definitiv și debutant cu respectiv principal, specialist, practicant și stagiar ale psihologilor și fac parte din categoria distinctă a clerului spitalicesc.

(5) Clerului spitalicesc îi sunt aplicabile, în mod corespunzător, toate drepturile prevăzute de Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7

~~(1) În vederea implementării prevederilor prezentei legi, în Ministerul Sănătății se organizează și funcționează o structură de asistență religioasă.~~

- (2) Organizarea, componența și atribuțiile Secției de asistență religioasă se stabilesc prin regulamentul său de organizare și funcționare.
- (3) Șeful structurii de asistență religioasă are rang onorific de vicar administrativ și este numit în funcție de Ministrul Sănătății, la propunerea Bisericii Ortodoxe Române, în urma consultării ecumenice a cultelor care au reprezentare în corpul clerului spitalicesc, dintre clericii care îndeplinesc condițiile pentru această funcție.
- (4) Șeful structurii de asistență religioasă coordonează activitatea preoților, pastorilor și deservenților altor culte, permanenți și angajați pe bază de convenții civile de prestări servicii.
- (5) Șeful structurii de asistență religioasă se subordonează direct Ministrului Sănătății.
- (6) Șeful structurii de asistență religioasă este angajat pe un post asimilat celui de șef serviciu.

Art. 8

- (1) Funcțiile principale ale clerului spitalicesc vizează asigurarea asistenței spiritual-religioase pentru pacienți, vizitatori și angajați ai unității în care își desfășoară activitatea.
- (2) În exercitarea asistenței spiritual-religioase în unitățile spitalicești sau de tip spitalicesc, membrii clerului spitalicesc oficiază servicii religioase, individuale și de grup, potrivit dogmelor și preceptelor fiecărui cult, după caz, și activități de educație religioasă.
- (3) Clericul spitalicesc este membru onorific al Consiliului etic, dacă acesta există, cu drept de vot consultativ, și poate fi numit sau ales membru onorific sau cu drepturi depline în comisia de disciplină și în alte comisii și consilii ale spitalului, contribuind și militând pentru pace, echilibru, respect, onestitate, dedicare profesională și dezbateri constructive, orientate spre soluții și binele comun la nivel de unitate spitalicească sau de tip spitalicesc.
- (4) Din bugetul oferit de cult și în măsura posibilităților, din fondurile colectate de unitatea de cult din care fac parte, clerul spitalicesc susține proiecte și activități social-filantropice în unitatea spitalicească sau de tip spitalicesc.

(5) Clericii mai multor culte pot împărți același spațiu pentru desfășurarea activității specifice, în funcție de dogmele și preceptele fiecărui cult, după caz.

Art. 9

În exercitarea asistenței spiritual-religioase în cadrul unităților spitalicești sau al celor de tip spitalicesc, clericii nu pot desfășura următoarele activități:

- a) Să exprime opinii în legătură cu actele și procedurile medicale;
- b) Să participe la mitinguri, demonstrații și manifestații cu caracter medical;
- c) Să participe la activitatea sindicală din sistemul sanitar.

Art. 10

(1) În vederea asigurării necesităților de asistență spiritual-religioasă, în termen de 90 zile de la adoptarea prezentei legi, Ministerul Sănătății va elabora metodologia, procedura și condițiile în care unitățile spitalicești publice sau cele de tip spitalicesc pot angaja clericii.

(2) La elaborarea metodologiei, procedurii și condițiilor în care unitățile spitalicești sau de tip spitalicesc publice pot angaja clericii, vor participa reprezentanții cultelor recunoscute oficial în România, în baza unui acord de cooperare cu Ministerul Sănătății.

(3) În termen de 90 zile de la adoptarea metodologiei, procedurii și condițiilor prevăzute la alin (2), unitățile spitalicești sau de tip spitalicesc publice în cadrul cărora se acordă asistență spiritual-religioasă își vor modifica regulamentele potrivit noilor prevederi.

(4) Clericii deja angajați în unitățile spitalicești sau de tip spitalicesc beneficiază de prevederile art. 6 alin. (4) începând cu luna calendaristică următoare celei în care prezenta lege a fost publicată în Monitorul Oficial.

Art. 11

(1) În vederea bunei desfășurări a activității spiritual-religioase, unitățile spitalicești sau de tip spitalicesc asigură resursele pentru funcționarea administrativă a unităților de cult care funcționează în perimetrul acestora. Activitatea de cult și obiectele sacre se asigură de către unitatea de cult.

(2) Alocările disponibile și sursele de finanțare sunt aprobate prin Hotărâre a Guvernului, a Consiliului Local, Consiliului Județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz.

Art. 12

(1) Cariera clericului spitalicesc este independentă de cariera personalului de specialitate din unitățile spitalicești sau de tip spitalicesc, acesta neputând interfera în cariera clericilor și nici clericii în cea a personalului de specialitate.

(2) Unitatea spitalicească este datoare să respecte doctrina, canoanele și practica clericului spitalicesc.

(3) Clerul spitalicesc este dator să respecte deciziile și hotărârile cu caracter medical.

Art. 13

(1) Abaterile disciplinare ale clericilor din unitățile spitalicești sau de tip spitalicesc de la îndatoririle ce le revin potrivit doctrinei, canoanelor și practicii bisericești pot fi constatate doar de către structurile religioase ale cultelor din care fac parte, potrivit propriilor regulamente și dispoziții.

(2) În situația destituirii din slujirea clericală sau a caterisirii, aspecte care duc la pierderea calității de cleric, unitatea spitalicească sau de tip spitalicesc va aplica dispozițiile legale în vigoare în vederea încetării raporturilor de muncă și a contractului de muncă ale clericului asupra căruia cultul din care face parte a emis decizia destituirii sau caterisirii.

(3) Încălcarea îndatoririlor administrative în sarcina clericilor din unitățile spitalicești sau de tip spitalicesc pot fi constatate doar de către conducerea unității spitalicești în care își desfășoară activitatea, potrivit propriilor reguli și regulamente.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PREȘEDINTELE SENATULUI